

A kozmikus szakács Woodridge, Illinois - 2015. július 26.

(Forrás: http://www.kryon.com/CHAN2015/k_channel15_chicago-15.html)

Hogy segítsék az olvasókat, a tisztább megértés érdekében Lee és Kryon újra átvizsgálták ezt a közvetítést. Az írott anyagba esetenként plusz információ is belekerülhet. Az élőben elhangzottak sokszor olyan energiát hordoznak és olyasfajta kommunikációt tartalmaznak, amelyet a nyomtatott szöveg nem képes visszatükrözni. Szóval, élvezzék ezt a kibővített üzenetet, amely Woodridge-ben lett átadva.

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Kedves emberi lény, nem a mi dimenzióinkban vagy és ezt fel is ismerjük. Nem úgy látsz minket, ahogyan mi téged. Úgy tűnik, hogy egy teszt zajlik épp és ennek tudatában is vagy. Azonban, ez nem az emberi lény egy tesztje, hanem inkább az energiáé. Milyen messze fogtok elmenni azzal az isteni energiával, amit önmagatokban fedeztek fel? Mennyire fogjátok kinyújtani a kezeteket, hogy találkozzon a bennetek lévő Teremtő kezével? A Föld egy jóindulatú teremtésének a darabkái vagytok, emberi lénynek álcázva, fizikai testben - úgy, hogy nem vagytok tudatában a teremtő magjaitoknak, még annak sem, hogy hogyan is kerültek ide. Ez az, akik vagytok a lineáris formátokban, azonban továbbra is a szokásos lineáris kérdéseket teszitek fel: *"Hogyan csináljam ezt vagy azt? Hányszor kellene ezt még megtennem? Milyen gyakran? Mennyi ideig?"*

Ezek az általatok feltett kérdések mind csodálatosak lennének, ha lineárisak volnánk, de nem vagyunk azok. Közületek sokan össze vannak zavarodva azzal kapcsolatban, hogy mit és hogyan is tegyenek legközelebb. Majdnem mindig az időzítéssel kapcsolatban kérdeztek. Nem csoda, hogy ezeket a lineáris kérdéseket teszitek fel, mert ez azt mutatja meg, hogy a spirituális utatok tudatában vagytok. Ez tiszteletre méltó dolog! De újra elmondjuk nektek, még ha lineárisan kérdezitek is, intellektuálisan, mi csupán intuitívan, fogalmi módon vagyunk képesek válaszolni rá. Azonban, mivel csak lineáris módon hallotok, ezt mind egészen addig nem fogjátok megérteni, ameddig az "antennátok lineáris módon ért" csupán.

A 3D-s listára vártok, hogy mit is kell csinálni, vagy egy lineáris gyakorlati válaszra, egy gyakorlati kérdéssel kapcsolatban. Azonban mi fogalmakat fogunk adni nektek, hogy segítsenek elnavigálni benneteket azokban a dolgokban, amelyek még azon is túl vannak, amiket kértek. Emellett folyamatosan adjuk nektek a szeretet fogalmait is, még akkor is, ha azt kérdezitek, hogy *"Mennyi ideig, milyen hosszan?"* Azt szeretném, ha - mindannyian - ellazulnátok most Isten karjaiban.

Elkülönülés a Szellemtől

A spirituális szervezett hit ezen a bolygón, egy nagyon öreg túlélő energiában van benne. Ez egy elkülönült állapotba helyezi a lelket, egy lineáris emberi skatulyába. A spirituális rendszereitek, a lelketeket egyáltalán nem Isten egy részeként látják. Ez valahogy egy olyan helyre lett kizárva, ahol vagy túl fog élni, vagy sem. Ha nem csináljátok helyesen a lineáris emberi dolgokat, akkor a halhatatlan lelketek ennek megfelelően lesz megbüntetve vagy megjutalmazva. Kedveseim, úgy hangzik ez az információ, mintha a Teremtőtől származna, vagy inkább úgy, mint valami olyan, amit az emberek teremtettek meg a számotokra? Azt szeretném, ha leráznátok magatokról azt az elképzelést, hogy a lelketek valahogy a sötétségben van és össze van kapcsolódva az emberi tettekkel. A lelketek része önmagatoknak én nekem is. Rokonok vagyunk. A történelem teljes ideje alatt ugyanazok voltunk. Egy olyan új energia van jelen a bolygón, ami szó szerint azt kiáltja nektek egy adón keresztül, hogy még nem vagytok eléggé behangolódva. Azt szeretném, hogy lazítsatok és érezzétek ennek a nagy paradigmaváltásnak a szeretetét. Annyira fontos lenne megérteni a számotokra azt, hogy mennyire a szerves részeitek vagyunk!

Nagyon sok félreértés van az emberek és Isten közötti valódi kapcsolatáról. Amikor meditáltok, tudjátok azt, hogy egész álló nap veletek voltunk. Ezt értitek, ugye? Tudatában vagyunk az életereiteknek és minden körülményeteknek. A létezésetek és a lelketek teljes mértékben ismert Isten előtt!

Azt szeretném, ha jóval finomabban, türelmesebben és megértőbben közelítenétek meg ezeket a dolgokat. Talán azt mondhatnátok, hogy: *"Kedves Szellem! Nem értem, hogy mi is történik. Nem tudom, hogy mit is kellene tennem legközelebb. Kicsit összezavarodtam. Mit kellene csinálnom?"* Mire számítok, hogy mit fogunk mondani nektek? *"Lépjétek négyet, forduljatok balra és vegyetek ötször mély levegőt?"* (Kryon humor) Ennek nem ez lesz a módja. A válaszaink a szinkronitásból, a változásból és a fogalmakból fognak eredni a számotokra.

"Kryon, mi a helyzetem időzítése?" Erre a kérdésre mindig ugyanaz a válasz. Légy türelmes, amíg azt a szinkronicitás fel nem tárja! De ez nem egy lineáris válasz és sokakat frusztrál is. Elvégre ez a válasz nincs semmilyen naptárhoz vagy órához sem kötve. Kedveseim, itt az ideje teljesebben megérteni a szinkronicitást.

A szakács hasonlata

Bemutatok egy új hasonlatot: egy ételt fogunk megfőzni. Nos, ez nagyon idegessé teszi a társamat, mivel fogalma sincs a főzésről. Csak nyugi! (Leehez beszél)

Megfőzni egy finom fogást ezen a bolygón egy művészet. Élvezitek az ételt és azok a legjobb szakácsok, akik korán kezdik és csak készülnek, készülnek és készülnek. Egy profi konyhában több szakács is van, de ebben a hasonlatban csupán egy szerepel.

Talán egy nagycsalád számára főztetek és most valami egzotikus, a meglévő receptjeitektől egy kissé eltérő ételt szeretnétek elkészíteni. Talán olyasfajta szakács vagy, aki a saját receptjét követi és az intuícióját használja a főzéshez? Bármilyen legyen a helyzet, az előkészítést gyakran a hozzávalók összegyűjtésével kezditek el. Néhányan közületek ezeket a hozzávalókat edényekbe helyezitek el, felkészülve arra, hogy a megfelelő időben összeállítsátok őket a főzéshez. Elsőre nem keveritek össze őket. Ehelyett, csináltok egy tál salátát, egy tál rizst és talán néhány zöldséget. Aztán ott vannak a szósok és a leves, amibe a hús meg lesz főzve és tulajdonképpen később ismét hozzá lesz adva.

Van néhány olyan hozzávaló, ami úgy van a főfogásra elhelyezve, ahogyan azok alacsony hőmérsékleten megfőttek - azután pedig el lettek távolítva, amint a hőmérséklet megemelkedett. Ezek lehet, hogy félre lettek téve és később lettek végül megsütve, ahogy a főfogás elkészült. Aztán ott van a fűszerezés - a főzés előtt, közben és utána. Számos tárolóba és edénybe helyezitek el ezeket. Nagyszerű szakácsként, még előre összekevert fűszereitek is vannak.

Az is lehet, hogy még előző este előkészültök vele, mert lehet az ételnek olyan része, amit bizonyos módon kell beáztatni, vagy bepácolni, talán még előfőzni is, annak érdekében, hogy helyesen legyen időzítve az étel végső megvalósulása érdekében. Ez végezetül a saját szépségében és eleganciájában fog összeállni. Pompás lesz a zamata, gyönyörű ízzel állva készen az elfogyasztásra. Amikor bizonyos fajta szósokkal és italokkal van kombinálva, akkor az egy szeretettel és nagy megbecsüléssel feltöltött lakoma. Gratulálunk, mert szakácsként valóban tudjátok azt, hogy mit is csináltok!

Megelevenedik a konyha

Nos, meg fogom változtatni a hasonlatot, tehát álljatok készen! Folytatódik a metaforikus történetünk, ámde a konyhátok valóságparadigmája, megváltozott. Az összes edényben lévő minden hozzávalónak, immáron egyedülálló tudatossága van. A minden egyes edényben lévő minden egyes hozzávalónak, fogalma sincs arról, hogy mit is csináltok - egyáltalán. A hozzávalóknak semmi fogalmuk sincs a végső ételről. Csupán ott ücsörgő hozzávalók, de mivel most már tudatossággal is rendelkeznek, így lehet, hogy hozzáállásuk is van a dolgokhoz! Nos, egy hozzáállás nem feltétlenül negatív, de bizonyosan olyan, ami kíváncsiskodó.

Ti vagytok a szakács és ti vagytok az étel megteremtői. Szakácsként körbehelyeztétok edényekben és lezárt tárolókban a hozzávalókat, ezáltal előkészítve őket. Mondjuk például az egyik a saláta. Még az is lehet, hogy ez az első, amit elő kell készíteni, mert még le is kell hűteni. Még az is lehet, hogy az étel felszolgálása előtt le lett zárva és 24 órára hűtőbe volt téve! De teljesen egyedül van lehűtve a hűtőgépben és hirtelen panaszkodni kezd! *"Miért vagyok a hűtőben? Nézd, nem tudtam segíteni, de észrevettem, hogy van itt néhány más dolog is, ami zajlik. Teljesen egyedül vagyok. Mi történik? Miért vagyok itt ebben a hűtőben és mennyi idő múlva fogok találkozni a zöldségekkel? Ez nem elfogadható."*

Nos, a zöldségek megőrültek, mert arra számítottak, hogy mostanra már történik valami (a zöldségek gyakran vannak így). Csak várnak és várnak, de a szakács nagyon valami mást készít elő - a szószot. A szósznak fogalma sincs semmiről (a szósok már csak ilyenek). Csak boldog, hogy itt lehet, nem számít, hogy mi a helyzet. Nem tudja, hogy miért is van felferve, vagy, hogy mi következik. Hozzá van szokva ahhoz, hogy bármi megtörténhet, de tudatában van annak a fura fűszernek, amivel össze lett keverve. Ez egy kicsit aggasztó (nincs is rosszabb egy aggódó szósznál).

Kedveseim, ebben a hasonlatban a Szellem, az életetek fogását veletek készíti el, de az bizony mindig másokkal együtt lesz megfőzve. A hasonlat a következő: milyen hozzávalós tálban vagy tárolóban vagytok? Hogyan vagytok előkészítve? Meddig ideig fog tartani az, hogy a végső étel megfőzése érdekében, valamilyen módon találkozzatok a többi hozzávalóval? Ki vagytok békülve azzal a ténnyel, hogy lehet, hogy kell egy kis előkészület? Lehet, hogy most néhány másik edénnyel is találkoztok, de még nincs befejezve a dolog és a dolgok még késleltetve vannak. Meddig fog ez tartani? Az edények néha egyesülnek, csak hogy egy kicsit jobban ücsörögjenek ott!

Mindezen másokkal való tervezés, a szinkronicitástól függ. Ezt koordinálni is kell ám. Amikor a hozzávalók bizonyos edényei találkoznak egymással és készen állnak, akkor azok mostanra már elő vannak készítve. De aztán lehet, hogy a

keveréket tartósítani kell egy időre. Tehát, ha ti vagytok a saláta és azt mondjátok, hogy: *"Drága Szellem! Vártam! Meddig fog ez tartani? Mit kellene csinálnom? Ott vagy?"* Akkor a valódi válasz az, hogy: *"Higgadj le, saláta!"* (Nevetés)

Ez gyakran van akkor, amikor vallásosak és frusztráltak vagytok, azt mondván: *"Saláta imádkozz!"* (Lee vicce, nem pedig Kryoné - még nagyobb nevetés)

Ezen csodálatos étel hozzávalói össze vannak gyűjtve és gyönyörűen, elegánsan elő vannak készítve. Részt vesznek a mesteri séf időztetésében. De egyik hozzávaló sincs egyáltalán tudatában annak, hogy hogyan is áll ez össze, vagy hogy ez történik-e meg egyáltalán. Türelmetlenek vagytok, nem igaz? Hozzávalóként tudni szeretnétek, hogy mikor, hol és meddig. A szakács tudja ezt, mert a szakács átlátja a hozzávalókat és ismeri a tervet. Amikor ez összeáll kedveseim, akkor az váratlanul és hirtelen történik meg. De még ekkor is van hátra tennivaló, mert - ismételten - vannak olyan bizonyos hozzávalók, amiket a főzés közepén, vagy az asztalnál kell hozzáadni az ételhez!

Hogy álltok ezzel? Az előkészítésben, vagy a későbbi - felmelegítési - szakaszban vagytok? Talán ti vagytok a só, ami utoljára érkezik meg? Nem tudjátok, ugye? Ez a lényeg. Mennyire bíztok meg a szakácsban? Az besúrírt - nem szándékos szójáték -, hogy megbízzatok a Teremtőben, a mesteri séfben, mert a készülő étel a végső megoldása annak, amit kértetek. Bárhová is tartotok ezzel - nem számít, hogy mi is az -, a körülöttetek lévőket is mindig részt fognak venni benne. Még ha egy személyes gyógyulást is kértetek, akkor az a körülöttetek levőket is bele fogja ebbe keverni. Ez egy olyan étel, ami sok hozzávalóval van előkészítve. Értitek azt, hogy ahhoz, hogy megkapjatok egy választ, más emberi lényeknek is részt kell vennie benne? Értitek, hogy szabad választásuk van ebben?

Tehát, most bonyolítsuk meg még jobban ezt az ételt! Minden egyes hozzávalónak, nem csak hogy hozzáállása van, hanem most már szabad akarata is! Nemet is mondhatnak. Képzeljétek el, hogy mivel szembesül a szakács a főzés ezen pontján! A zöldségek visszakoznak! Új zöldségeket kell beszereznetek. Nos, ez kissé késleltetni fogja az ételt. Az új zöldségek előállnak, aztán előkészülnek. Hú, ezek még zöldségebbek! Így az összes többi hozzávalónak még egy kicsit várnia kell, de nem tudják, hogy miért is. Most a saláta még frusztráltabb, mint valaha, le van zárva és a hideg sötétségben várakozik. De az étel már folyamatban van, mert - mint látjátok - a szakács nagyon türelmes.

Elegáns egy rendszer, ugye? Csodálatos, nem igaz? Közületek majdnem mindenki által félre van értve! Azt akarjátok, hogy most legyen kész az étel! Tudom, hogy értitek ezt a hasonlatot. Tehát, hol vagytok ebben a forgatókönyvben? Mióta van az étel benne ebben a folyamatban? Várható a befejezése? Türelmetlenek vagytok még? Most akarjátok a végét? Egy látszólagos elterelést igényelt? Meg tudjátok kóstolni úgy, hogy még nincs kész?

A szakács ismeri a neveteket kedveseim. A szakács szeret benneteket kedveseim. Minden, amit elmondtunk nektek, az jószándékú volt irányotokban. Mi van akkor, ha tényleg ti vagytok a saláta és nektek kellett olyan sokáig várakoznotok? Le lettetek hűtve, talán még fel is lettetek aprítva. Aztán előjöttök, de valami történt és újra csak visszakerültetek lehűtésre! Majd hirtelen a szakács azt találta ki, hogy a hozzávalóknak egy szokatlan módon ugyan, de tényleg találkozniuk kell és az étel hirtelen irányt vált. Ez valami más lesz! *"Vissza a hűtőbe, saláta!"*

Ami végül megtörténik, azt lineáris módon soha nem tudtátok előre vetíteni. Minden valószínűség ellenére, az eredmény más irányt vehet - talán még jobbat is, mint az eredetileg eltervezett étel, mivel olyan új hozzávalók jöttek elő, amelyek teljesebbé tehetik azt. Látjátok, a szakács mindig látja az összes hozzávalót. Ti csak egyet láttok - magatokat. A szakácsnak semmi sem túl bonyolult.

Ez hogy tetszik? Hajlandóak vagytok megérteni a szinkronicitást? Ahhoz, hogy lássátok, hogyan is működik mindez, a szakácsba vetett türelemre és hitre van szükség. Kértük már ezt korábban, még olyan dolgokban is, amik látszólag azonnaliak, mint a gyógyulás. Néha a bolygón lévő azon folyamatok, amikre azonnali válasz szükségeltetik, egyszerűen csak egy nagyobb kép részei. Néha nem fogjátok érteni, hogy a zöldségek miért visszakoznak, vagy, hogy látszólag miért diadalmaskodik a halál. A végső étel nagyobb annál, mint amit el tudtok képzelni kedveseim. De mindezek által azt szeretnénk, ha tudnátok, hogy sohasem szabadultunk meg tőletek - soha, de soha. Látjátok, ismerjük a neveteket. A családunk vagytok. Lehet ez annál világosabb, hogy a kezünk ki van nyújtva felétek? Ez egy jó étel. Bízotok meg a szakácsban! Türelem!

És ez így van.

Kryon